

Η Αυστραλία επιδιώκει νέα πολιτική ισορροπία

Η νέα κυβέρνηση της Αυστραλίας έχει αναλάβει τα καθήκοντά της σε μια κρίσιμη στιγμή για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας. Η κυβέρνηση του Φιλελεύθερου-Εθνικού συνασπισμού υπό την ηγεσία του Tony Abbott ψηφίστηκε στις 7 Σεπτεμβρίου, βάζοντας τέλος στα έξι χρόνια της ηγεσίας του Εργατικού Κόμματος. Θα πρέπει να πετύχει μια λεπτή ισορροπία στη διαχείριση των σχέσεων, τόσο με τις Ηνωμένες Πολιτείες, όσο και με την Κίνα.

Πολλά έχουν αλλάξει από τότε που το Εργατικό Κόμμα ήρθε στην εξουσία υπό την ηγεσία του Kevin Rudd το 2007. Οι ΗΠΑ, αν και οι αναταραχές στη Μέση Ανατολή αποσπούν την προσοχή τους, έχουν ξεκινήσει μια στρατηγική «εξισορρόπησης» στην περιοχή Ασίας-Ειρηνικού. Ενώ η Καμπέρα συνεχίζει να κοιτάζει προς τις ΗΠΑ για την ασφάλειά της, η κινητήρια δύναμη πίσω από τη συνεχιζόμενη οικονομική ανάπτυξη της Αυστραλίας ήταν η όρεξη της Κίνας για πρώτες ύλες.

Η εξωστρεφής περιφερειακή εξωτερική πολιτική της Κίνας (η οποία παρατηρείται ιδιαίτερα στις πιέσεις που έχει ασκήσει στην Ιαπωνία και στα νοτιοανατολικά κράτη της Ασίας, όπως οι Φιλιππίνες και το Βιετνάμ σχετικά με αντικρουόμενες ναυτικές απαιτήσεις), σε συνδυασμό με την αυξανόμενη στρατιωτική της ισχύ, αποτελεί μια σημαντική πρόκληση για τις ΗΠΑ, καθώς προσπαθεί να καθυστερήσει τους συμμάχους και άλλους εταίρους της ότι παραμένει αποφασισμένη να διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο στον τομέα της περιφερειακής ασφάλειας. Η Αυστραλία έχει σημαντικές σχέσεις τόσο με την Κίνα, όσο και με τις ΗΠΑ: υπό την κυβέρνηση του Εργατικού κόμματος, συμφώνησε να φιλοξενήσει στρατεύματα των Αμερικανών πεζοναυτών τα οποία αναπτύσσονται εκ περιτροπής στην πόλη του Darwin, καθώς επίσης και υπέγραψε μια στρατηγική συμφωνία συνεργασίας με το Πεκίνο, στην οποία προβλέπεται στρατηγικός διάλογος διάρκειας ενός έτους σε επίπεδο υπουργικού συμβουλίου μεταξύ των δύο χωρών. Έτσι, η Αυστραλία αντιμετωπίζει μεγάλους κινδύνους εάν η στρατηγική αντιπαλότητα

μεταξύ των δύο δυνάμεων κλιμακωθεί.

Η εξωτερική πολιτική της νέας κυβέρνησης είναι πιθανό να επηρεάζεται έντονα από την άμεση ηγεσία του πρωθυπουργού. Ενώ δεν είναι τόσο έμπειρος σε αυτόν τον τομέα όσο ο Rudd (ο οποίος ομιλεί τη γλώσσα των Μανδρινών και είναι πρώην διπλωμάτης καριέρας), ο Abbott φαίνεται πιο σίγουρος όσον αφορά τα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής απ' ό,τι η Gillard. Η υπαρχηγός του Φιλελεύθερου Κόμματος, Julie Bishop, έχει διοριστεί υπουργός Εξωτερικών και ο γερουσιαστής David Johnston είναι ο νέος υπουργός Άμυνας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Υπάρχει μεγάλη διακομματική υποστήριξη για τα βασικά στοιχεία της στρατηγικής και της εξωτερικής πολιτικής της Αυστραλίας: μια ισχυρή συμμαχία με την Ουάσιγκτον, μια αυξανόμενη οικονομική σχέση με την Κίνα και άλλες ασιατικές χώρες, καθώς και η σημασία της σταθερότητας των σχέσεων με τους κοντινούς γείτονες της Αυστραλίας. Αυτά θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν υπό την κυβέρνηση Abbott. Στη νέα προσέγγιση της κυβέρνησης για την εκπλήρωση αυτών των στόχων φαίνεται να κυριαρχούν τρία θέματα:

«ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΤΖΑΚΑΡΤΑ, ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΓΕΝΕΥΗ»

Αυτή η φράση, η οποία χρησιμοποιήθηκε από τον Abbott για να χαρακτηρίσει την προσέγγισή του στην εξωτερική πολιτική, έχει δύο σκέλη. Το πρώτο είναι η αυξημένη έμφαση στις συνεργασίες με την Ασία, ιδιαίτερα στον οικονομικό τομέα. Από τους δέκα εμπορικούς εταίρους της Αυστραλίας το 2011, μόνο το Ηνωμένο Βασίλειο και οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν έξω από την Ασία. Πρόκειται για μια ρεαλιστική προσέγγιση των συμφερόντων της Αυστραλίας, καθώς είναι σύμφωνη και με τις γενικές συντηρητικές του ρίζες.

Το δεύτερο στοιχείο της προσέγγισης είναι η μεγαλύτερη εξάρτηση από τις διμερείς σχέσεις και σε μικρότερο βαθμό από τα περιφερειακά όργανα, για την προώθηση των συμφερόντων της χώρας. Θα είναι

διακριτική, αλλά κυρίως διαφορετική από εκείνη του Rudd, ο οποίος χαροποίησε τους παγκόσμιους πολυμερείς οργανισμούς όπως οι G20 και τα Ηνωμένα Έθνη και ήταν υπέρμαχος της επιτυχούς προσπάθειας της Αυστραλίας για την απόκτηση μιας προσωρινής έδρας στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, του οποίου θα κατέχει την προεδρία η Αυστραλία τον Σεπτέμβριο.

Στη βάση αυτής της έμφασης που δίδεται στις περιφερειακές σχέσεις, ο Abbott έχει αποφασίσει να επισκεφθεί τους κυριότερους εμπορικούς εταίρους, αλλά και τους εταίρους στον τομέα της ασφάλειας στην Ασία στις αρχές της θητείας του, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην Ινδονησία. Για τη Τζακάρτα, έχει πει ότι «πιθανώς να μην υπάρχει κάποια άλλη σχέση με πιο δυναμικό αντίκτυπο στην Αυστραλία».

«Μόνο αφού περιποιηθώ κατάλληλα τους περιφερειακούς κι εμπορικούς μας εταίρους θα κάνω τα παραδοσιακά ταξίδια στην Ουάσιγκτον και το Λονδίνο», είπε ο νέος πρωθυπουργός. «Οι αποφάσεις που έχουν αντίκτυπο στα εθνικά μας συμφέροντα θα παρθούν τόσο στη Τζακάρτα, στο Πεκίνο, στο Τόκιο και στη Σεούλ, όσο και στην Ουάσιγκτον. Υπάρχει μια αίσθηση σύμφωνα με την οποία ξέρουμε στο περίπου το ποιές θα είναι οι αποφάσεις που θα ληφθούν στην Ουάσιγκτον ή στο Λονδίνο. Μπορούμε να είμαστε λιγότερο βέβαιοι για τις αποφάσεις που θα μπορούσαν να ληφθούν στην Τζακάρτα και το Πεκίνο».

ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΟΣΦΑΙΡΑ

Ενώ ο Abbott έχει τονίσει τη σημασία των περιφερειακών εταιρικών σχέσεων, είναι, επίσης, προσωπικά συνδεδεμένος με τις παραδοσιακά σημαντικές σχέσεις της Αυστραλίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και με την ευρύτερα λεγόμενη «Αγγλόσφαιρα».

Ο Abbott γεννήθηκε στη Βρετανία κι επέστρεψε εκεί ως υπότροφος του Rhodes. Έχει μια βαθιά αγάπη για την Αγγλία και είπε κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Οξφόρδη το Δεκέμβριο: «όταν το αεροπλάνο που με έφερνε πίσω στη Βρετανία πέταξε χαμηλά πάνω στο τη Thames Valley

και είδα για πρώτη φορά ως ενήλικας το Αβείο του Γουέστμινστερ, τα κτήρια του Κοινοβουλίου, τον καθεδρικό ναό του Αγίου Παύλου και τον Πύργο του Λονδίνου, είχα την αίσθηση ότι ανήκω, όχι επειδή γεννήθηκα εδώ, αλλά γιατί εδώ γεννήθηκε ο πολιτισμός». Στην πραγματικότητα, ο Abbott έγινε αρχικά γνωστός σε εθνικό επίπεδο με την εκστρατεία του υπέρ του «όχι» στο δημοψήφισμα της Αυστραλίας το 1999 για το αν θα κόψει δεσμούς της με τη βρετανική μοναρχία και θα γίνει μια δημοκρατία.

Ο Abbott υποστηρίζει σθεναρά τη συμμαχία της Αυστραλίας με τις ΗΠΑ στον τομέα της Ασφαλείας κι έχει προσλάβει δύο φιλοαμερικανούς ανώτερους συμβούλους για την εξωτερική πολιτική και τις διεθνείς υποθέσεις στο ιδιωτικό του γραφείο. Ο μέντορας του Abbott, ο πρώην πρωθυπουργός John Howard, ήταν ένθερμος σύμμαχος των ΗΠΑ και προσωπικός φίλος του George W. Bush. Οι Αυστραλοί σχολιαστές αναμένουν από τον Abbott να συνεχίσει σε αυτό το πνεύμα, με τα οποιαδήποτε μελλοντικά ανοίγματα από την Ουάσιγκτον για μια πιο ουσιαστική στρατιωτική παρουσία των ΗΠΑ στη βόρεια Αυστραλία να είναι πιθανό πως θα βρουν ένα ευήκοον ους.

ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

Μια τρίτη μεγάλη πτυχή της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας της κυβέρνησης του Abbott προέρχεται από την εκλογική υπόσχεση του νέου πρωθυπουργού να αυξήσει τις αμυντικές δαπάνες στο 2% του ΑΕΠ μέσα σε μια δεκαετία, από το σημερινό 1,56%, το χαμηλότερο ποσοστό από το 1930. Αν και αυτό ακούγεται σαν εγκατάληψη των πολιτικών της προηγούμενης κυβέρνησης, η κατάσταση είναι πιο περίπλοκη. Το Εργατικό Κόμμα είχε, επίσης, πει ότι είχε ως στόχο του το ποσοστό του 2% και χωρίς μια σημαντική αύξηση της χρηματοδότησης για την άμυνα, ουδενία εκ των δύο κυβερνήσεων θα μπορούσε να υλοποιήσει τις υποσχέσεις που περιλαμβάνονται στις Λευκές Βίβλους της άμυνας του 2009 και του 2013, συ-

